

Súd: Okresný súd Prešov  
Spisová značka: 7Csp/64/2025  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8125204674  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 09. 2025  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová  
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2025:8125204674.1

## ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

7Csp/64/2025

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v spore žalobkyne: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. E. XX, XXX XX F., právne zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: 365.bank, a.s., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenému: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábřežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 950 Eur s prísl., takto

### rozhodol:

7Csp/64/2025

- Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni sumu 120 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu zamietá.
- Žalobkyňa má vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

### odôvodnenie:

7Csp/64/2025

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 16.06.2025 žiadala, aby jej súd priznal primerané finančné zadostučinenie vo výške 950 eur. Žalobu odôvodnila tým, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 18Csp/82/2024 o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov a určenie neprijateľných siedmich zmluvných podmienok bola ako žalobkyňa v postavení spotrebiteľky úspešná, keď súd rozsudkom zo dňa 08.01.2025, ktorý nadobudol právoplatnosť 11.02.2025 jej žalobnému návrhu v celom rozsahu vyhovel. Ako spotrebiteľka si uplatňuje primerané finančné zadostučinenie za porušenie spotrebiteľských práv, ktoré bola nútená brániť v základnom konaní. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa obchodník nedopúšťal recidívy. Na predmetný úver zaplatila 2.901,29 eur. Keďže súd rozhodol o tom, že predmetný úver je bezúročný a bez poplatkov pri poskytnutí úveru 2.323,57 eur, sa žalovaný na jej úkor chcel obohatiť o sumu 577,72 eur. Zároveň vo vzťahu k určaniu bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru si uplatňuje jednu polovicu sumy, o ktorú

sa žalovaný na jej úkor chcel obohatiť, t.j. sumu 250 eur a za každú neprijateľnú zmluvnú podmienku požaduje sumu 100 eur, spolu 700 eur.

2. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril vo svojom písomnom podaní zo dňa 30.06.2025, v ktorom žalobu žalobkyne žiadal v celom rozsahu zamietnuť. Finančné zadosťučinenie nie je koncipované ako sankcia veriteľovi, ale ako náprava pre dlžníka. Žalobkyňa nijakým spôsobom nezdôvodnila výšku požadovaného primeraného finančného zadosťučinenia. Žalovaný uvádza, že vo vzťahu k bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru nijakým spôsobom výšku finančného zadosťučinenia nezdôvodnila. Zadosťučinenie má byť kompenzácia za nevyčísliteľnú stratu, ktorú postihnutý utrpel, respektíve prihliadne sa aj na to, aby náhrada ujmy predstavovala určitú satisfakciu za stav, ktorý musel žalobca týmto konaním žalovaného strpieť.

3. Žalobkyňa vo svojom písomnom podaní zo dňa 01.08.2025 zotrvala na svojej argumentácii. V žiadnom prípade nemožno určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a rovnako zmluvné podmienky, ktoré boli súdom vyhlásené za neprijateľné, považovať za satisfakciu, nakoľko ide o zákonný následok majúci základ v primárnom právnom vzťahu, ktorých zavinením žalovaného nebol perfektný. Zároveň poukázala v tomto svojom písomnom podaní na rozhodnutia všeobecných súdov vo vzťahu k priznávaniu súm primeraného finančného zadosťučinenia.

4. Žalovaný vo svojom písomnom podaní zo dňa 11.08.2025 zotrval na svojej právnej argumentácii. Žalobu žalobkyne žiadal zamietnuť. V prípade, ak súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, žiadal ho priznať vo výške od 50 maximálne do 300 eur. Žalobkyňa nijakým spôsobom nepreukázala nevyčísliteľné straty, ktoré utrpela.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:

6. Z pripojeného spisu Okresného súdu Prešov spisová značka 18Csp/82/2024 súd zistil, že rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 18Csp/82/2024-52 zo dňa 08.01.2025 súd rozhodol:

I. Určuje, že úver poskytnutý na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 7.7.2008 je bezúročný a bezpoplatkový.

II. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 7.7.2008 v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [3] v znení: „Právne vzťahy neupravené ZoÚ sa riadia Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami (OP) pre úver, Sadzobníkom poplatkov, Oboznámením spotrebiteľa s niektorými zmluvnými podmienkami dostupnej pôžičky, Oznámením o úrokových sadzbach a informáciami o poistení podľa § 10 zákona č. 340/2005 Z. z., Klient svojím podpisom potvrdzuje, že bol s nimi oboznámený a súhlasí s nimi.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

III. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 7.7.2008 v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [4] v znení:

„Klient vyhlasuje, že nemá\* osobitný vzťah k Banke v zmysle ZoB a je si vedomý, že nepravdivosť tohto vyhlásenia spôsobuje neplatnosť tejto zmluvy a okamžitú splatnosť poskytnutého úveru, ku dňu keď sa Banka dozvie o nepravdivosti tohto vyhlásenia.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 7.7.2008 v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [5], v znení: „Podpisom tejto zmluvy zmluvné strany uzatvárajú Dohodu o zrážkach zo mzdy podľa § 551 zákona č. 40/1964 Zb. [Občiansky zákonník], ktorá je zabezpečením pohľadávky Banky vzniknutej zo ZoÚ v súlade s čl. 4, bod 4.8 OP pre úver.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

V. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 7.7.2008 v časti [3] Zmluva o úvere a záverečné ustanovenia, bod [7], v časti, v znení: „Zmluvné strany sa dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované v súlade s rozhodcovskou doložkou uvedenou vo Všeobecných obchodných podmienkach.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VI. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 7.7.2008 v článku 4 – Splácanie úveru, započítanie pohľadávok a zabezpečenie, bod 4.6], v znení: „Platby od Klienta sa voči pohľadávke Banky započítavajú, bez ohľadu na to, na aké záväzky bola platba poukázaná, v nasledujúcom poradí: [1] na poplatky podľa Sadzobníka, [2] úrok z omeškania, [3] úrok z úveru, [4] splátka istiny úveru. V prípade viacerých pohľadávok Banky voči Klientovi sa platby Klienta započítavajú najskôr na pohľadávku skôr splatnú podľa uvedeného poradia. V prípade, ak je Klient majiteľom, prípadne spoludisponentom osobného účtu vedeného Bankou, podpisom ZoÚ udeľuje výslovný a neodvolateľný súhlas s inkasom peňažných prostriedkov z tohto účtu na účely splácania svojich peňažných záväzkov zo ZoÚ. Banka je oprávnená započítať svoje splatné i nesplatné pohľadávky voči Klientovi bez ohľadu na právny titul ich vzniku proti akýmkoľvek pohľadávkam Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 7.7.2008 v článku 5 – Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 5.4], v znení: „ V prípade, ak sa úver stane predčasne splatným v zmysle bodu 5.2 OP, Banka je oprávnená úročiť nesplatenú istinu úveru úrokom podľa Oznámenia a úrokom z omeškania vo výške stanovenej v Oznámení, a to od dátumu predčasnej splatnosti až do úplného splatenia zmluvného záväzku Klienta voči Banke.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

VIII. Určuje, že zmluvná podmienka uvedená v Obchodných podmienkach pre úver k Zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX, zo dňa 7.7.2008 v článku 5 – Predčasné splatenie úveru a ukončenie ZoÚ, bod 5.6], v znení: „Všetky výdavky Banky spojené s vymáhaním pohľadávky sú účtované na ľarchu Klienta, pričom Klient súhlasí, že Banka je oprávnená postúpiť tretej osobe svoje pohľadávky zo ZoÚ.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IX. Žalobkyni sa voči žalovanému priznáva náhradu trov konania v rozsahu 100 %,o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku vo veci samej.

Rozsudok súdu nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 11.02.2025.

7. Dňa 07.07.2008 bola medzi žalobkyňou ako dlžníčkou a žalovaným ako veriteľom podpísaná zmluva o úvere, na základe ktorej bol žalobkyni poskytnutý úver vo výške 70.000 slovenských korún, ktorý sa zaviazala splácať v počte splátok 60, vo výške 1.832 Sk s dátumom konečnej splatnosti 23.07.2013. Z výpisu z účtu mal súd za preukázané, že žalobkyňa na predmetný úver zaplatila sumu vo výške 2.901,29 eur, ktorú žalovaný nerozporoval.

8. Na pojednávaní dňa 22.09.2025 právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe v celom rozsahu vzťahu vyhovieť. Poukázal na obsah žaloby a vykonané dokazovanie. Právny zástupca žalovaného žiadal žalobu zamietnuť a v prípade, ak sa súd s týmto názorom nestotožní, žiadal priznať primerané finančné zadostučinenie žalobkyni maximálne vo výške 300 Eur.

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

9. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa

porušíteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušíteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušíteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

10. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávnych podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušíteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

11. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadosťučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

12. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušľým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

13. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojím úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov v tom, že určením neprijateľnej zmluvnej podmienky je možné predpokladať, že dodávateľ ďalej v takomto konaní nebude pokračovať. Pokiaľ ide o výšku finančného zadosťučinenia, táto vždy závisí od úvahy súdu. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritériá, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/127/2017 citované ustanovenie má plniť satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z tohto dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitným predpisom. Pod úspešné platenie porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti, napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu, z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve.

14. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že čo do základu je nárok žalobcu v celom rozsahu daný. Žalobca bol úspešný v predchádzajúcom súdnom spore pod spisovou značkou 18Csp/82/2024, keď súd rozsudkom č.k. 18Csp/82/2024-52 zo dňa 08.01.2025 vyhovel jeho žalobnému návrhu a určil bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru na základe Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 07.07.2008 a zároveň určil sedem zmluvných podmienok za neprijateľné vo výroku tohto rozsudku.

Súd bol toho názoru, že v zmluve o úvere absentuje základná náležitosť podľa § 4 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch a to určenie hodnoty priemernej RPMN v neprospech spotrebiteľa. Rozhodnutie súdu nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 11.02.2025. Čo do základu tak je možné konštatovať, že v súlade s § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, vznikol žalobcovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/127/2017 primerané finančné zadosťučinenie má plniť jednak funkciu satisfakčnú a jednak funkciu sankčnú. Jeho cieľom je predovšetkým odradiť dodávateľov od protiprávneho konania voči spotrebiteľom. Možno ho však chápať aj ako prostriedok na vyvolanie aktivity spotrebiteľov domáhať sa ochrany svojich práv proti dodávateľom v prípadoch, kedy dodávatelia ich práva hrubým spôsobom porušujú. Účelom finančného zadosťučinenia je dovŕšiť ochranu porušeného práva spotrebiteľa ako vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom, ktorý citované ustanovenie zákona vyžaduje je, že spotrebiteľ na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Pod úspešným uplatnením porušenia práva alebo povinnosti v zmysle tohto ustanovenia treba rozumieť, že súd judikuje v prospech spotrebiteľa konkrétny nárok z porušenia práva alebo povinnosti. Napríklad nárok zo zodpovednosti za škodu z bezdôvodného obohatenia alebo vo výroku rozsudku určí neprijateľnosť konkrétne vymedzenej zmluvnej podmienky používanej v spotrebiteľskej zmluve (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 6Cdo/389/2015). Žiadnu inú podmienku ani podmienku, aby bol medzi stranami spor zo spotrebiteľskej zmluvy a aby spotrebiteľovi bola privodená konkrétna ujma, zákon nevyžaduje. Zákonodarca pri uplatňovaní tohto nároku uľahčil spotrebiteľom dôkaznú situáciu, keď na rozdiel od nároku na náhradu škody alebo bezdôvodného obohatenia je dôkazné bremeno na strane spotrebiteľa oveľa ľahšie, lebo odpadá problematické preukazovanie, či už výšky škody, ujmy, príčinnej súvislosti alebo majetkového prospechu. Pri posudzovaní predmetného nároku je potrebné podrobiť prieskumu a vyhodnotiť, či v danom zmluvnom vzťahu existovala hrozba vzniku ujmy. Pre priznanie daného nároku pritom nie je relevantné, či ku vzniku ujmy aj reálne došlo alebo nie. Na to, aby všeobecný súd priznal spotrebiteľovi nárok na primerané finančné zadosťučinenie, úplne postačuje len samotná existencia hrozby vzniku ujmy počas účinnosti Zákona číslo 250/2007 Z.z. Žalovaný preukázateľne porušil práva žalobcu ako spotrebiteľa. Súd považoval samotný nárok žalobcu na primerané finančné zadosťučinenie za dôvodný a žalobe vyhovel.

15. Výška priznaného finančného zadosťučinenia sa následne odvíjala od vlastnej úvahy súdu vychádzajúc zo skutkových tvrdení žalobcu. Konkrétna výška primeraného finančného zadosťučinenia musí zohľadňovať skutkové okolnosti a spĺňať požiadavku primeranosti. Žalobca si svoj nárok na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia odôvodnil len svojou úspešnosťou v konaní o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovoisti úveru a určenia neprijateľných zmluvných podmienok a že si uplatňuje satisfakciu za porušenie jeho práv ako spotrebiteľa, ktoré bol nútený brániť. Neuviedol, či konanie žalovaného a následne domáhanie sa vydania bezdôvodného obohatenia, viedlo k vzniku aj iných negatívnych dôsledkov v jeho súkromnom a spoločenskom živote. Keďže uvedenými skutočnosťami žalobca neargumentoval, súd považoval výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 120 Eur za v celom rozsahu dôvodnú. Za určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru v základnom konaní a to pre absenciu obligatórnych náležitostí v zmluve súd priznal žalobcovi sumu 50 Eur a za každú zmluvnú podmienku, ktorá bola súdom vyhlásená za neprijateľnú sumu 10 Eur. Neboli preukázané ďalšie negatívne dôsledky v súkromnom alebo spoločenskom živote žalobcu, ktoré by boli dôsledkom konania žalovaného pri uplatňovaní si nároku v základnom konaní pod spisovou značkou 18Csp 82/2024. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia zodpovedá účelu a poskytuje žalobcovi ako spotrebiteľovi satisfakciu a odradí dodávateľov od porušenia práv spotrebiteľa. Na záver súd pripomína, že inštitút primeraného finančného zadosťučinenia nemá slúžiť na obohatenie spotrebiteľa ani kompenzáciu jeho majetkovej škody, ale ide o nárok, ktorým sa reparuje ujma nemateriálnej povahy a musí zostať na úrovni a funkcii účinného odradzujúceho prostriedku ochrany (rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 2Co/137/2016, 17Co/17/2018 a 9Co/50/2018).

16. Súd poukazuje napr. na rozhodnutie KS v Prešove 9CoCsp/60/2022 zo dňa 14.03.2023, kde súd potvrdil rozhodnutie súdu 1. inštancie, ktorým rozhodol o povinnosti žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, kde v základnom konaní bol spotrebiteľ v spore o zdržanie sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy úspešný, rozhodnutie KS v Prešove 23CoCsp/7/2022 zo dňa 21.02.2023 potvrdená suma 50 Eur, OS Prešov 29Csp/112/2022 zo dňa 16.11.2022 priznaná suma 100 Eur, 9Csp/116/2022 zo dňa 07.11.2022 priznaná spotrebiteľovi suma 100 Eur, ako aj napr. 11Csp/8/2022 zo dňa 29.04.2022.

17. Súd priznal žalobcovi sumu 120 Eur titulom primeraného finančného zadosťučinenia, ktorú považuje za primeranú a postačujúcu a v prevyšujúcej časti jeho žalobný návrh ako nedôvodný zamietol.

18. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 C.s.p. vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p. zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

19. Na zdôraznenie svojho rozhodnutia pri rozhodovaní o trovách konania, súd uvádza, že nevzhliadol žiadny z dôvodov pre aplikáciu § 257 C.s.p na základe ktorého by úspešnej žalobkyni nepriznal nárok na náhradu trov konania. Bol to žalovaný, ktorý už v rámci kontraktáčného procesu porušil svoje povinnosti napriek tomu, že ide o veľký korporát, ktorý disponuje právnym oddelením. Napriek týmto skutočnostiam zmluva, ktorú v pozícii veriteľa uzatváral so žalobkyňou ako dlžníčkou neobsahovala obligatórne náležitosti. Žalobkyňa sa musela svojho nároku domáhať súdnou cestou a v spore aj bola úspešná, keď sa domohla svojho nároku. Súd z tohto dôvodu nevzhliadol žiaden z dôvodov prečo by žalobkyni ako procesne úspešnej strane sporu nepriznal náhradu trov konania a aplikoval výnimočné zákonné ustanovenie § 257 C.s.p.

7Csp/64/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.

## **Poučenie:**

7Csp/64/2025

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach.

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.